

Négyzetes vetés — nagyobb kukoricatermés

Mezőgazdálkodásunkban ma már csúfosan lejárta magát az a maradi felfogás, hogy „hiába erőlködünk mi, az idő a gazda”. Végelesen bebizonyosodott, hogy a magasabb terméshozamért nem elég fohászodni, hanem a szovjet agrár-technikát és tudományt kell a mi földjeinket is alkalmaznunk. Vonatkozik ez most a kukoricavetésre is, mert a régi „öregapám is így csinálta” gondolkodás ezen a téren is szembehelyezkedik bizonyos mértékig az új, jól bevált tapasztalatokkal.

A szovjet állam és személyesen Sztálin elvtárs már 1936-ban nagy jelentőséget tulajdonított a négyzetes kukoricavetésnek. A szovjet kolhozparasztnak megfogadták bölcs vezérük tanácsát. A „Gyűzőnk” elnevezésű kolhoz 1939-ben 11 mázsa kukoricával termelt többet hektáronként a négyzetes vetés után, a „Cservonij”-kolhoz pedig 9 mázsa. A párt útmutatásának gyakorlati alkalmazásával nemcsak azt érték el, hogy magasban túlteljesítették takarmánygabona beadási tervüket, hanem ezenkívül jelentős munkamegtakarítással, megővekedett a kolhoztagok jövedelme is.

A Szovjetunióban járt csongrád-megyei parasztküldöttek saját szemükkel győződtek meg a hektáronkénti 78–80 mázsa kukoricatermésről. Tapasztalataikat ezer és ezer dolgozó parasztnak adták át, mint pusztá tényeket. Nem tettek hozzá, nem vettek el belőle semmit. Ebben rejlik a magyarázata annak, hogy már tavaly is hatalmas érdeklődést váltott ki a dolgozó parasztság körében a négyzetes kukoricavetés kérdése. Nem-rezzen irtunk arról, hogy Bajusz István 7 holdas földéaki dolgozó paraszt 100 mázsa kukoricát tört le két katasztrális hold földről, míg közvetlen földszomszédjának csak 25 mázsa termés lett. Bajusz István nem ajándékba kapta 50 mázsa termését a természetől, hanem négyzetes vetéssel, ötszöri kapálással elvette tőle. A nagy terméskülönbségen akkor maga, Bajusz István is meglepődött, de az eredménye az lett, hogy az idén már több dolgozó parasztlásra követi példáját.

Pártunk és kormányunk a tervbevett február 28. helyett, február 1-vel megszüntette a háború hagyatékát, a jegyrendszert. Ugyanakkor Angliában és más kapitalista országokban a jegyrendszert még jobban kiszélesítették, ami annyit jelent, hogy a munkásoknak ismét húzniuk kell egy gomblyukat a nadrágszíjban. Hazánkban a piac felszabadítását többek között lehetővé tette az is, hogy hatalmasan fejlődő szocialista iparunk mellett, a mezőgazdaság is többet termelt 1951-ben. A nagyobb terméshez azonban nagyban hozzájárult, hogy állami gazdaságaink és egyes termelőszövetkezetek jól alkalmazták a szovjet szovhozok, kolhozok tapasztalatait. Rákosi elvtárs november 30-i beszédében például rámutatott, hogy Tótkomlóson amíg az egyéni dolgozó parasztnak 22 mázsa kukoricát termelték holdanként, ugyanott a Viharsarok-tszcs tagjai 55 mázsát hordtak be holdjáról a közös göréba. A számok itt is szemléltetően mutatják, hogy a négyzetes vetésnek, a három-négyzeres kapálásnak a remélnél is nagyobb lett az eredménye.

Nyakunkon a kukoricavetés ideje. Megyénk dolgozó parasztságának nem közömbös, hogy az új begyűjtési rendeletben előírt takarmánygabona beadását hogyan tudja teljesíteni. Éppen ezért már a vetésnél le kell rakniok a bő termés alapjait, felhasználva a múlt esztendő sok, nasznos tapasztalatát. A megye termelőszövetkezeinek idei tervében 4350 hold négyzetesen vetett kukorica szerepel, de ezt a számot túl akarják teljesíteni. A mórakalmi gépállomás dolgozói már elkészítették az első négyzetes kukoricavetőgépet, hogy segítsenek a vetés túltelje-

sítésében. Ugyanígy elkészült a kiskisbéri Növénytermelési Technikumban is a speciális kukoricavető, amely holdanként 8–10 kilo kukoricavetőmagot takarít meg. De ha egyelőre nem is rendelkezünk elegendő négyzetes vetőgéppel, az újfajta vetést utalóval és kézikapával is el lehet végezni. A székutasi Bacsó Béla, a csongrádi Vörös Csillag, a szentesi Árvai Bálint és a többi termelőszövetkezetek brigádvezetői a tiznapos brigádvezető tanfolyamon elmondották, hogy a tagság örömmel vállalkozott arra: utaló után kapával fészkelik el a kukoricát, mert ezzel nagyon sok időt nyernek a kapálásnál.

Elég sok termelőszövetkezetben találkozunk még azonban olyan nézetekkel: „Nincs nekünk időnk azzal bibelődni”, „minek kétszer is csatangolni a vetőgéppel”. Azok, akik így gondolkoznak, elfelejtik, hogy a vetésnél „elpazarolt” idő kétszeresen megtérül a kapálásnál és végül, nem utolsósorban a termésnél. A régmódú vetőgép után egy ember legfeljebb ha 800 négyszöglet kukoricát meg tudott kapálni egy nap. Ugyanakkor a keresztsoros vetésből — mivel lókapával könnyen fel lehet húzni a keresztbrosszába — egy katasztrális holdnál is több a napi kapálási teljesítmény. A négyzetes vetéssel tehát a munkaerő problémát is jelentős mértékben meg tudjuk oldani.

Az elmúlt télen a meteorológiai intézet szerint is kevés volt a csapadék és ilyen körülmények között még fokozottabb szükség van a többszöri kapálásra. Minden kapálás 5–6 mázsa termésnövekedést biztosít, ami állattenyésztési tervünk végrehajtása szempontjából is hatalmas jelentőséggel bír. Az 1950-es aszályos esztendőben a kiskirályi Ifjú Gárda-termelőszövetkezet háromszor kapálta meg kukoricáját és nem is fogott ki rajtuk az idő. Amíg a kukoricatermés megyei átlaga csak 5 mázsa volt, az ő földjük 15 mázsát termelt holdanként.

A jó gazda már előre számotvet, hogy az állammal szembeni kötelezettségét hányszorosan teljesíti túl. Minden becsületes hazafi megértette Rákosi elvtárs figyelmeztetését, hogy a többtermelés csak akkor járul hozzá a harmadik, s egyben döntő tervév sikeréhez, ha az a példás terménybeadással párosul. A szabadpiacra csak annak a községnek, termelőszövetkezetnek és egyéni parasztnak lehet gabonát árusítania, aki becsülettel eleget tesz elsőrendű állampolgári kötelezettségének: a beszállítási kötelezettségnek. Nem sópáncolni kell tehát, nem szabad az időjárás kedvezőtlen ségével takerődni, hanem észszerűen gazdálkodva már a vetésnél előre kell látnunk.

Számolhatunk az ellenség támadására és már most fel kell készülnünk erre. Még egyetlenegyszer sem fordult elő — ha pártunk és kormányunk a dolgozó parasztnak érdekében kezdeményeztet valamilyen —, hogy azt a kulákok és a reakció egyéb ügynökei ölbetett kézzel szemléltették volna. Minden bizonyos, hogy a négyzetes kukoricavetésre is kisütnek tücskök-bogarak, csak hogy akadályozzák többtermelésünket. Hála azonban pártunk jó felvilágosító munkájának, a falu dolgozói közül ma már egyre kevesebben kérik ki a zsiróparasztnak „jótanácsát”. Nagyon sok kis és középparaszt megégette már a száját azzal, hogy a kulákok szavára nem vetett el idejében és ennélfogva nagyon súlyos lett a termésé.

Bátran fogjon hozzá minden termelőszövetkezet, minden dolgozó paraszt a négyzetes kukoricavetéshez. Fáradtságuk bőségesen kama-tozik nemcsak hazánk erősödésében, hanem családjuk boldogulásában is. Mezőgazdaságunk kövesse szocialista iparunk hősi példáját.

Harcban a május 1-i munkafelajánlások teljesítéséért

KÉT ÜZEM KÉSZÜLŐDÉSE MÁJUS 1-RE

Lekerültek már a Szegei Készítők, szerelők, kovácsok valamennyien tették felajánlást a nemzeti munkásoknapjára. Apró Jenő április 4-re eddig soha el nem ért eredményt: 177 százalékot teljesített, de május elsejére

még 3 százalékkal

növeli teljesítményét. — Én sem akarok elmaradni — szöli Minyó Ferenc akkor, amikor az üzem dolgozói sorban tették meg felajánlásaikat — 150 százalékomra még két százalékot vállalkoztam is így ígéksem túlteljesíteni.

Az Autójavító Vállalatnál felajánlották a dolgozók, hogy április 4-ig 8 újítást vezetnek be, melyeknek segítségével jelentős anyag- és munkaerőmegtakarítást érnek el. Nyolc újítás helyett tizenkettőt vezettek be. Egyik igen jelentős újítás a differenciált leemelő állvány, mely négy ember helyett dolgozik. Jelentős megtakarítást érnek el a festékigénytelenség bevezetett újítással is. Eddig benzínlámpával égetik a festéket. Természetes, hogy ez költségesebb volt. Most propánbutángázzal végzik a festékeztetést, amely fil- lérebe kerül s éppen olyan könnyen lehet vele dolgozni, mint a benzinnel.

Április 4 után az Autójavító Vállalat dolgozói nem elégedtek meg az elért eredményekkel.

— Már egy hónap sincs hátra május elsejéig — mondták a dol-

gozók. — Itt az ideje, hogy készüljünk a munkásoknap nagy ünnepére.

S egymásután születtek a felajánlások.

— Versenyre hívom az üzem összes művezetőit s vállalom, hogy az én üzemenemben nem lesz egyetlen száz százalékon alul teljesítő dolgozó sem s május 1-re teljesen megszűnik az igazolatlan hiányzás — mondotta Gárgyán Menyhért művezető.

A versenyfelhívást valamennyi művezető elfogadta.

Ambrus Ignác művezető is versenyt kezdeményezett: tisztasági versenyre hívta az összes üzemenzesteket.

A lemezlakatos brigád 2 százalékkal emeli minőségi munkáját május elsejére és 2000 forint megtakarítást érnek el azzal, hogy az ócska, eddig féredobott lemezeket felhasználják.

— Mi négy kilo színesfémel (a- karitunk meg — ezt fogadták meg a Major-brigád tagjai.

Az április 4-i verseny lendülete nem csökkent

az ünnep után sem a szegei üzemekben. A százalék emelésével, a minőség fokozásával, jó munkamódszerek bevezetésével készülnek május 1-re, hogy 1952-ben is felejtethetlenné tegyék a munkásoknap harcosseregszemléjét.

Nem engedjük, hogy még egyszer ilyen szegényen érje falunkat

Sándorfalva visszakapta a szabadpiaci értékesítési jogát

Közel három hete, hogy a begyűjtési minisztérium kizárta a szabadpiaci forgalomból az ország más 5 községével együtt Sándorfalvát is. A kizárt községek a begyűjtési tervek teljesítésében több hónapon át többszöri figyelmeztetés ellenére súlyosan lemaradtak. Ez volt jellemző Sándorfalva köz- ségre is. A sándorfalvi dolgozó parasztnak súlyosan megsértették az állampolgári feyelmet, nem tartották be a begyűjtési rendeleket és többet köztük a beadásra elő- írt termékeket eladták és elspekulálták anélkül, hogy teljesítették volna beadási kötelezettségüket. A dolgozó parasztnak közül néhányan nemcsak hogy nem adták be az előírt mennyiséget, hanem mint Erdei Antal és Nagy István tették, feketén vágtak le sertéseket.

Ezzel megkárosították a vá- rosi és falusi dolgozókat. Meg- érdemelten került Sándorfalva a kizárás sorsára.

A kizárást követő napon a tanács vezetői, a pártszervezet vezetősége a DISZ fiatalok, de az egész köz- ség dolgozó parasztsága arról be- széltetett, hogyan mossák le a szé- gyent falujukról. Valamennyi öntu- datos tanácsos és dolgozó paraszt közös erővel fogott össze, hogy mi- etőbb teljesíthessék első negyedévi begyűjtési kötelezettségüket.

Darázs József, Hegedűs János, Makra Antal és még jónéhá- nyan a tanácsosok és dolgozó parasztnak közül jó példát mu- tatva a dolgozó paraszttársaik- nak, túlteljesítették nemcsak a negyedévi, hanem a félévi be- gyűjtési kötelezettségüket is.

A sándorfalvi DISZ fiatalokhoz nyílt levélben fordultak az Újsze- gedj Kender- és Lenzövénygyár fiat- aljai. Levelükben elmondták, hogy tavaly büszké voltak rájuk, most viszont szegyenek miat- tuk. A levél hatására lelkes nép- nevelő munkába fogtak a fiatalok a pártszervezetek segítségére siet- ték. Jó népevelő munkával elér- ték, hogy 9 nap alatt behozták az elmaradást s teljesítették minden éven 100 százalékon felül március 29-ére első negyedévi begyűjtési kötelezettségüket.

A sertésbeadásban 101.8 szá- záleket, vágómarha begyűjtésben 123, tojásbeadásban 181.9 és a baromfi begyűjtésben pedig 126.4 százalékot értek el.

Az eredmény visszaadta a sán- dorfalvi dolgozó parasztnak becsü- lét, községit visszakaphatta a sza- ladpiaci értékesítési jogát.

Vasárnap este hazautazott a felszabadulási ünnepségeken részt vett szovjet kormányküldöttség

A hazánk felszabadulása 7. évfor- dulójának ünnepségein részt vett szovjet kormányküldöttség vasár- nap este elutazott Budapestről. A Szovjetunió kormányküldöttségének vezetője: Kliment Jefremovics Vorosizov elvtárs, marsall, a Szovjet- unió minisztertanácsának elnöke- lyetése, a Szovjetunió Kommu- nista Pártja Politikai Bizottságá- nak tagja, valamint a küldöttség tagjai: Alekszandr Jefremovics Bu- gomolov elvtárs, a Szovjetunió kül- ügyminiszterhelyettese és Jevge- nyij Dimitrijevic Kiszkelov elvtárs, a Szovjetunió budapesti nagykö- vete búcsúztatására a Keleti pá- lyaudvaron megjelent népünk sze-

badpiaci forgalmát. A tanács tag- jai, valamennyi dolgozó paraszt el- határozta, nem engedik, hogy még- egyszer ilyen szegényen érje Sándor- falvát. Minden erejükkel mozgósít- ják, hogy a második negyedévi be- gyűjtési kötelezettségüket határidő- előtt teljesítsék.

retett vezére, Rákosi Mátyás elv- társ, a Magyar Dolgozók Pártja főtitkára. Ott volt a búcsúztatáson Dobi István, a minisztertanács el- nöke, továbbá a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának és Központi Vezetőségének, a Népköz- társaság Elnöki Tanácsának és mi- nisztertanácsának számos tagja, valamint a baráti államok budapesti képviselői. A szovjet kormánykül- döttséget a határig elkísérték Gerő Ernő elvtárs, államminiszter, Kiss Károly elvtárs, külügyminiszter és Szabó István elvtárs, altábornagy, honvédelmi miniszterhelyettes, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagjai.

Az Olasz Kommunista Párt Központi Bizottsága egységre szólítja fel a dolgozókat

Róma (TASZSZ). Az Olasz Kom- munista Párt Központi Bizottsága felhívást intézett az olasz néphez a május 25-ére kitűzött községi vá- lasztásokkal kapcsolatban. A felhí- vás megállapítja, hogy azokban az országrészekben tartanak választá- sokat, ahol „különösen élesen érez- hető a lakosság többségének bi- zonytalan helyzete és nyomora”, ahol továbbra is fennállnak a lati- fundiumok és a munkanélküliség egyre fokozódik.

A Kommunista Párt egységre szólítja fel a dolgozókat, mer- csakis ezen az úton lehetséges Dél- Olaszország, Róma, Nápoly, Szi- cília, Szardínia és egész Olaszor- szág újjáélesztése.

Ezt azonban nem lehet elérni, amíg a kormány jelenlegi politi- kája gyökeresen meg nem változik — folytatja a felhívás —, amíg fel nem számolják a klerikális párt uralmát és a korrupciót, amíg újra meg nem teremtik a demokratikus erők együttműködését és egységét az ország újjáélesztése érdekében.

Ennek az újjáélesztésnek eszkö- zeit feltétlenül megtalálhatók. Ele- gendő, ha előnyben részesítik az újjáépítési kiadásokat a fegyverke- zési költségekkel szemben. Ezt meg lehet tenni, hiszen ma senki sem fenyegeti Olaszországot hábo- rúval. Meg lehet tenni, ha Olasz- ország áttér a béke és a minden néppel való együttműködés politi- kájára.